

UFO – NYTT

NR 1

2009

**Västerbergslagens
UFO – förening
Smedjebacken**

Västerbergslagens UFO-förening
Tel 0240 / 79135 Stimmerbov.43
77790 Smedjebacken...

<http://come.to/vbufo>

INNEHÅLL nr 1

- 2. Förord
- 3. Rapport från Falun
- 4. -7 Socorro-objektet
- 8 – 9 Tidningsklipp
- 10 -11 Timothy Good
- 12 -13 Clas Svahn reportage
- 14 -18 UFON
- 19 Tror du på det här?
- 20 -21 Undersökningar / Klipp
- 22 -25 Ur MUFON

*Ett gott skratt
 förlänger livet...*

En man skulle iväg på en flygresor med jobbet. Eftersom han var rätt stor och kraftig bad han sin sekreterare att boka två platser för att få sitta bättre. När det var klart bekräftade hon glatt:

-Du hade tur! Du fick fönsterplatser!

En dalkarl ska köpa en biljett på Stockholms Central:

-Kan jag få en enkel till Borlänge?

-Vilken väg?

-Järnväg förstås!

Tänk vilken fantastisk billig och bra hörapparat jag har lyckats få tag i!

-jaha, hur mycket gav du för den då?

-På Åhlens....

FÖRORD.

Äntligen har Clas Svahn kommit ut rätt i Expressen. Han har fått flera helsidor, där framkommer det att allt kanske inte är löst när det gäller UFO-fenomenet. Jag tycker annars att det verkar som att allt med UFO har en helt jordisk förklaring och inget att lägga ner mer energi på. Med jordisk menar jag maskiner som byggts av oss själva. Jag har på känn att nu har spökerier och annat oknytt fått ett stort intresse av denne man, han kanske kan knäcka även denna gåta. Eller så är det inte meningen att vi ska förstå allt.

UFO-intresset verkar högt i Sverige idag. Man ser att i undersökningar om liv ute i rymden tror många på, hela 83% . Vi är numera informerade om att livets byggstenar finns överallt. Planeter är heller inte sällsynta. Det enda som vi inte kan tänka oss, är besök utifrån, där är det stopp. Här pratas om oändliga avstånd och teknik. Javisst, är avstånden stora, men osvuret är fortfarande bäst.

Månresor var nog otänkbara på 1000-talet. Men människor har alltid velat flyga. En undersökning av arkeologiska fynd och vissa traditioner, av människor med öppet sinne utan förutfattade meningar eller utan påverkan av stel byråkrati kanske skulle få oss att tänka i nya banor.

Att myndigheterna inte lämnar ut allt material om UFO är naturligtvis helt klart. UFO står för okända flygande föremål. Däremot kan kontakter med annan civilisation räknas in under helt annat slag. Vet vi inte var vi ska leta, ja då kan vi ju inte det.

Vi skall ha klart för oss att UFO innefattar många moment. Vissa människor behöver ingen telefon för att meddela sig. Andra kan berätta exakt hur det ser ut hemma hos okända människor, utan kamera. Är det en okänd teknik? Eller är det medfött? Eller ett planterat arv?

UFO-frågan är intressant, men det går i vågor och just nu en djup vågdal. Rapporterna duggar inte tätt precis.

Ha en skön vår, just nu vräker snön ner.

GUDRUN.

RAPPORT.

Namn: Peter Wilhelmsson.

Datum: 25 december 2008. Torsdag.

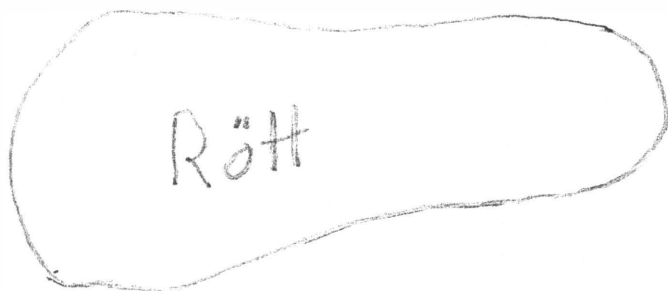
Plats: Hindrikshage, Svärdsjö, Falun.

Tid: Kl.20.00

Handläggare: Bengt Karlsson.

Berättelsen:

Ca.20.00 på juldagskvällen var jag i sovrummet och tittade ut och såg något rött på himlen. Då vart jag nyfiken och gick ut jag trodde det var ett stort flygplan, men jag hörde inget ljud det kom från söder och gick mot öster ut när det försvann och jag tänkte gå in, då fick jag se en till som kom från samma håll och åkte i lika bana och försvann. Det såg precis lika ut som den första. Det höll på i ca.15 minuter. Vädret var stjärnklart och inga vindar. Ca.12 grader kallt.

Det andra såg likadant ut

Några tankar om Socorro-objektet.

Uträkningar om radioaktiv halveringstid stöder utomjordisk hypotes.

Av Donald R. Burleson, Ph.D.

Kl 17:50 fredagen den 24 april var polisman Lonnie Zamora först på plats, när ett konstigt äggformat föremål landade på en plats strax söder om Socorro, New Mexico. Men flera följde snart efter, och ur UFO-forskningens synvinkel, kom flera intressanta saker ut av det. Det här fallet har alltid imponerat på mig, såsom en av de mest övertygande händelserna i UFO-historien av flera skäl, inte minst för att de första vittnena var pålitliga och insiktsfulla människor. Deras redogörelser tenderade att motbevisa skeptiska förklaringar vid landningstillfället som, till exempel, en högst hemlig månlandningsmodul på planeten Jorden, misstolkad som någonting ännu konstigare. Jag tänker här lägga fram mina egna skäl, baserade på välgrundade vetenskapliga överväganden, för tron att Socorro-objektet var utomjordiskt.

Officer Zamoras nära möte

När denna UFO-landning ägde rum, befann sig Zamora i sin patrullbil och förföljde en fortkörare på huvudvägen, men stannade vid väggkanten för att undersöka ett klarblått blinkande och ett dånande ljud. När han åkte västerut på Raychester Road (en mycket smal och stenig väg, svår att köra på ännu i dag) såg han på avstånd, vad han först trodde möjligen kunde vara en bil som störtat i ravinen nära vägen, med två mycket små figurer, i vad som verkade vara vita overaller, stående i närheten. Officer Zamora körde närmare och stannade bara 15 m från objektet. De två varelsena hade försvunnit in. Efter några ögonblick lyfte farkosten cirka 6 m med ett dånande och med blinkande blåljus undertill som tidigare. Sen upphörde både ljud och ljus och objektet rörde sig tyst iväg mot sydväst, svängde kraftigt uppåt och försvann i fjärran. Fastän Zamora var uppskakad av fruktan att objektet skulle explodera innan det hann iväg, hade han gjort några polisradioanrop, och stadspolisens komstapel Sam Chaves kom dit en minut eller så efter objektets försvinnande, men dock i tid för att se att buskarna på landningsplatsen ännu glödde. Några få minuter senare anlände stadspolisens Ted Jordan, och till skillnad från Chaves hade han en kamera i sin bil, en med ljusmätare och 35 mm diafilm. Han började filma märkena efter landningen på platsen där objektet hade landat bara några minuter tidigare. Sam Chaves ville själv ta några polaroidbilder men inte förrän följande morgon.

Luftvapnet konfiskerar filmen

När de militära myndigheterna kom till staden för att kolla vad detta handlade om, "lånade" de Ted Jordans oframkallade film och de hade ännu fyra månader senare inte återlämnat varken foton eller negativ till honom. Sedan nämnde Allen Hynek (med Project Blue Book och på plats i Socorro några dagar efter landningen) för Lonnie Zamora, att anledningen till att luftvapnet inte återlämnat Jordans bilder, var att filmen var dimmig, uppenbarligen av strålning. Hade filmen återlämnats till Jordan skulle han ha vetat att landningsplatsen hade blivit bestrålad. Det är inget tvivel om att de militära myndigheterna inte ville att folk skulle få veta detta eftersom det skulle ha blivit besvärligt att redogöra för. (Detta dimfenomen används vanligen i "kännemärke för stråldos", där arbetare runt bestrålade material använder filmremsor för att mäta exponeringen). När Sam Chaves tog sina foton på morgonen (lördagen den 25 april) efter landningen gick det bra; hans bilder hade inte blivit dimmiga. Min slutsats är här att detta kan innebära någonting ytterst viktigt, och något som inte diskuterats mycket hittills.

Beräkning av halveringstiden ger förvånande resultat.

Om det blåa ljuset som Zamora såg skulle bero på något fenomen, som skulle innefatta radioaktiv strålning som producerade ett strålningsfält starkt nog att förstöra Ted Jordans film kl. 18 fredagen den 24 april, och om denna strålning hade försvunnit tillräckligt tidigt på morgonen söndagen den 25 april för att bli "oupptäckt" av Chaves film, så finns det förbryllande implikationer angående halveringstiden för de radioaktiva material som är inblandade.

Halveringstiden är standardmättet för hur sådana material består. Genom utskjutning av partiklar av ett eller annat slag, förvandlas ett radioaktivt ämne till ett annat ämne och halveringstiden är mättet på den tid som behövs för det ursprungliga ämnet att försvinna. Olika isotoper har olika halveringstid. Till exempel är halveringstiden för radium-226 drygt 1600 år. Alltså, efter 1600 år återstår hälften av ämnet; efter 3200 år återstår en fjärdedel och så vidare. (Radium-226 genomgår en "sönderfalls-kedja", som till sist genom ett antal olika ämnen slutligen blir bly.)

Poängen här är att alla dessa halveringstider är *anmärkningsvärt korta*. Om Socorro-objektets ljuskägla bestrålade platsen med effekterna av ett kärnavfall, förbunden med någon sorts nukleär jetdrift, skulle det vara ett kärnavfallsfenomen med mycket kortare halveringstid än något jordiskt kärnkraftsscenario.

Halveringstiden på platsen inte inom jordisk norm

Konventionella kärnkraftverk levererar kärnavfall med en blandning av halveringstider, en del korta och en del långa, men vanligen innehåller de isotoper vilkas halveringskaraktäristika är sådana att materialet fortsätter att vara farligt strålande i många decennier och måste därför förseglas och vara starkt skyddade för förstörelse. Strontium 90 till exempel har en halveringstid på ca 29 år, men anses vanligen inte "säkert" förrän tio halveringstider förflutit, eller tre hundra år. Det sönderfaller och blir Yttrium med en relativt kort halveringstid på 64 timmar. Till och med en halveringstid på 8 dagar för Jod-131 anses mycket kort, när allt kommer omkring.

Men en halveringstid i storleksordningen *fyra timmar*, till och med för de långsammast avklingande isotoperna i blandningen, är olikt allt, när det gäller jordiska system som ger kärnkraft och dess avfallsprodukter. Men då verkar det osannolikt att Socorro-objektet använde ett jordbaserat framdrivningssystem, om de iakttaga avgaseffekterna var relaterade till kärnkraft. Mänskligheten skulle vara bekymmersfri vad beträffar energi, om vi kunde skapa kärnkraft som skulle sönderfalla till ofarliga isotoper på en eller ett par dagar! Även om vi håller Socorro-strålningen till kriteriet "tio halveringstider innan säkerhet", skulle den sönderfalla till säkerhetsnivå på mindre än två dagar. Men tydligen hade detta redan skett inom ca 14 timmar, eftersom det inte var några skador på Chavez film. (Är det inte tänkbart att farkosten hade landat ett ögonblick för att släppa ut lite kärnavfall med kort halveringstid?)

När man tänker på det, fungerar Jordan Chavez foton nästan som ett välbetänkt vetenskapligt experiment; allt man kunde ha önskat sig är att upprepade strålningsmätningar hade gjorts, kanske med en-timmes intervaller hela natten. Eftersom så inte var fallet, kvarstår möjligheten naturligtvis att den första Socorro-strålningen hade sönderfallit till en säker nivå vid t ex midnatt, så skulle halveringstiden till och med bli kortare (ca 1.8 tim.). Vi vet att efter 14 timmar hade den filmförstörande effekten avtagit, så ett grovt mått på halveringstiden beräknas till omkring två till sex timmar som en övre gräns.

Vi tog våra egna värden

Jag borde nämna här att den 18 oktober 2008, på väg till ett MUFON-möte som jag planerat i Socorro, stannade min hustru Mollie och jag vid utsikten i Zamora tillsammans med vår utredare och vän Patrick Richard, och bara av nyfikenhet tog jag nya strålningsvärden, vilka var något över normal bakgrundsstrålning; men lokalinvånarna hade låtit mig förstå att platsen är översållad med spår av

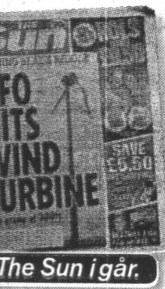
håll med uran vilket det kunde bero på och jag har faktiskt funnit liknande strålningsvärden på andra platser i omgivningarna.

Jag vill också nämna att en medlem i paneldiskussionen jag bevistade på MUFON-mötet den eftermiddagen var Socorros kommunalfullmäktige Gordy Hicks, vilken som barn hade sett fyra landningsavtryck i omgivningarna. Hans mor (numera död) som var professionell fotograf 1964, hade också tagit foton, (dagen efter liksom Chavez) vid ---platsen, men dessa foton hade försvunnit och hade beslagtagits av militären av någon anledning.

I vilket fall som helst så är min slutsats, att med hänsyn till den korta halveringstiden jag har beskrivit, kommer för lång tid framöver att argumenteras för att farkosten vid Socorro inte var av denna världen.

Donald R. Burleson, Fil. Dr., är matematiker och pensionerad lärare och bor i Roswell, New Mexico. Han är direktör för MUFON i New Mexico. Hans e-post är burleson@dfn.com.

Översättning från MUFON
AG Söderlund

Brittisk press: Utomjordingar körde på kraftverket

LONDON. Så här kan det gå när ett ufo är ute och far. Idag lanserar en av Europas största tidningar teorin att det är utomjordingar som har knucklat till ett av bladen på det här vindkraftverket – och stulit ett annat.

Ögonvittnen som The Sun har talat med är övertygade om att de sett flera ufön.

Dorothy Willows från Louth var på plats i Lincolnshire när hon såg "mystiska ljus".

– Ljusen rörde sig över himlen mot vindkraftverket. Sedan såg jag ett lågt flygande föremål. Det gled över himlen, berättar hon. Mitt i natten genljöd en fruktansvärd smäll över nej-

den. När dammet lagt sig var ett av turbinens blad groteskt deformerat. Det tredje var spårlöst borta.

Ecotricity, som driver vindkraftverket, har ingen förklaring till det inträffade.

Robert Triches
Aftonbladet 8 Jan

ÅRSMÖTE

VÄLKOMMEN PÅ FÖRENINGENS ÅRSMÖTE DEN 29

MARS KL 16.00. PLATS: STIMMERBO. ANMÄLAN TILL

GUÐRÚN TEL 0240 79135...

Grottan är nästan dubbelt så djup som Eiffeltornet är högt

Den underjordiska grottan, som är 576 meter djup, slår rekordet med sitt 516 meter lodräta fall.

Grottforskare har mätt upp den 576 meter djupa grottan genom att gå ned i den.

DARKO BAKIC

Geologer har hittat rekorddjup grotta

Kroatisk grotta har världens längsta lodräta fall

GEOLOGI I Velebitregionen i centrala Kroatien har forskare hittat en underjordisk grotta med världens längsta lodräta fall: en bit från ingången förvandlas grottan till ett 516 meter djupt schakt. Grottans lodräta fall är därmed 66 meter längre än i den hittillsvarande rekordinnehavaren, Höllenhohle-grottan i Österrike. Den nyupptäckta grottan är cirka 30 meter bred på det bredaste stället, och på botten finns små sjöar och bäckar. Forskarna har dessutom upptäckt att en jättelik koloni av iglar har fått fast adress i det kolsvarta och fuktiga djupet.

Den kroatiska grottan tar inte platsen som världens djupaste – det rekordet tillhör

fortfarande Kruberagrottan i Georgien. Där är vägen till botten hela 1710 meter lång, men alltså utan det lodräta fall som kännetecknar den nyupptäckta grottan.

De branta Velebitbergen är Kroatens största bergskedja, och stora delar av det vilda landskapet är utforskat. Grottforskare och vetenskapliga expeditioner från hela världen vallfärdar numera till området.

Grottor under marken och under vattnet tillhör de sista utforskade områdena på jorden, och ingen vet hur många hålrum som gömmer sig under jordskorpan. Globalt har man hittat grottor i 120 länder, men bara några tusen av dem har undersökts.

Ingång

0 m

200 m

400 m

576 m

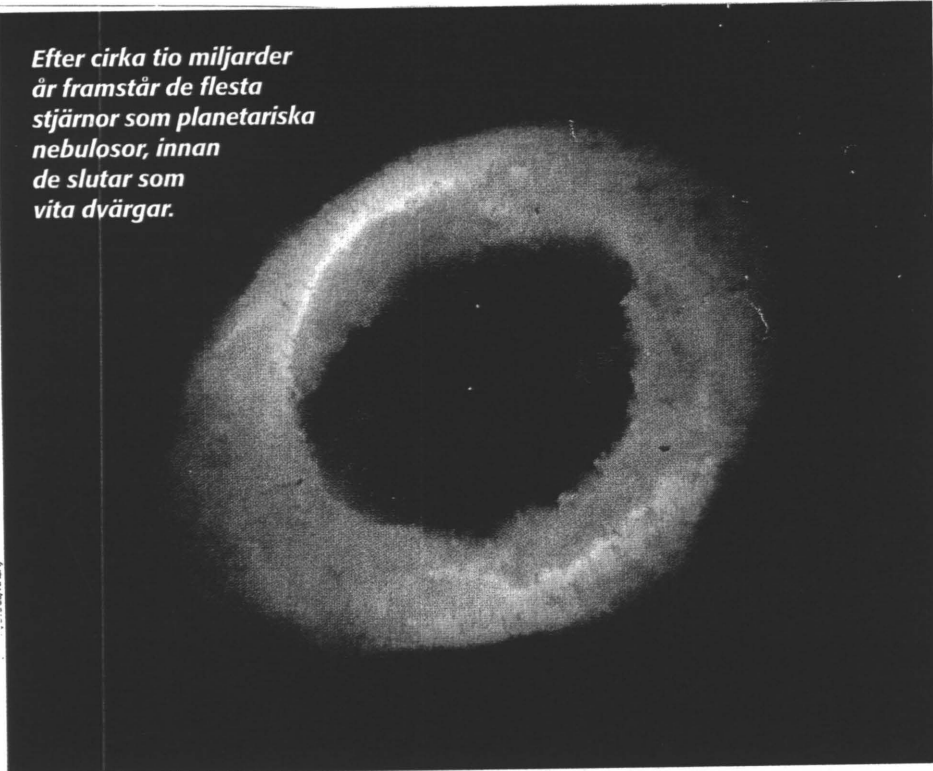
Vintergatan suger ut granngalaxer

ASTRONOMI Ett långt finger av vätgas skjuter djupt in i Vintergatan. Gasfingret kommer från de båda mindre granngalaxerna, Lilla och Stora magellanska molnet och träffar Vintergatan drygt 70 000 ljusår från jorden.

Det är den första observationen av en direkt interaktion mellan Vintergatan och molnen.

Astronomerna menar att fingret har uppstått för att tyngdkraften från vår galax suger till sig gas från grannarna. Det råder dock oenighet om huruvida galaxerna kommer att klara sig undan Vintergatans tyngdkraft och passera förbi, eller om de med tiden kommer att slitas isär och slukas av tyngdkraften i vår galax.

Efter cirka tio miljarder
år framstår de flesta
stjärnor som planetariska
nebulosor, innan
de slutar som
vita dvärgar.

Hur gamla kan stjärnor bli?

Vad händer med stjärnor, när de blir gamla, och vilken stjärna är äldst?

En vanlig stjärna har en livslängd på cirka tio miljarder år. Därefter sväller den upp till en röd jätte och kastar av sina yttre skikt. Under denna pe-

riod framstår den som en planetarisk nebulosa. Till slut är det bara den blottlagda och kompakta kärnan kvar – en så kallad vit dvärgstjärna. En vit dvärg producerar inte sin egen energi och är därför inte någon egentlig stjärna, men den kan fortsätta att

stråla ut sin upplagrade värmeenergi oändligt länge.

Man känner till stjärnor, som är nästan lika gamla som universum. En av de äldsta är HE0107-5240, som är nästan 14 miljarder år gammal. Solen å sin sidan har existerat i cirka fem miljarder år.

Ljus på månen

Sedan flera hundra år tillbaka har människor på jorden kunnat iakttä mystiskt ljussken på månens yta. Också i modern tid har astronomerna fortsatt rapportera fenomenen men lika lite som sina föregångare har de kunnat ge någon bra förklaring till ljusens upphov. Nu kommer dock Richard Zito, signalingenjör vid Lockheed Missiles and Space Corporation i USA, med en teori som han tror kan vara lösningen.

Zito fann nämligen vid en undersökning av stenar som Apollo-farkosterna förde med sig tillbaka från månen att de innehöll flyktiga gaser som helium och argon. Gaser som är mycket lättantändliga. Zito föreslår nu att enstaka elektroner,

som lösgjorts när stenarna spricker, antänder gaserna och därmed skapar ljusskenen.

Försök i laboratorier visar också att månstenar verkligen bildar små ljusbloss när de bryts sönder.

Orsaken till att stenarna på månen bryts sönder, är enligt Zito, att de utsätts för hastiga temperaturförändringar. De flesta ljusskenen har också observerats på gränsen mellan månens dag- och nattsida där temperaturskillnaderna kan bli upp till 300 grader.

En annan förklaring skulle kunna vara att stenarna träffats av meteoriter eller utsatts för en månbävning.

(Omni, maj 1990/UFO-Aktuellt)

TIMOTHY GOOD.

En högt respekterad UFO-forskare. Han har gjort mycket för att ge tyngd och trovärdighet åt den utomjordiska hypoteken och konceptet om en världsomfattande mörkläggning.
Han har skrivit många böcker i ämnet.

" I början av 1955 skickade min amerikanske kusin, Edmund Berkley, som är en pionjär inom dataområdet , en bok till mej skriven av major Donald Keyhoe som hette Flygande tefat---- observatörer från världsrymden. Jag blev omedelbart intresserad eftersom jag alltid har varit mycket intresserad av flygplan. Här hade jag alltså en bok som beskrev tillförlitliga iakttagelser som flygkaptener och militärpiloter, vetenskapsmän och andra gjort, och jag var helt fascinerad.

Från ungefär 1960 började jag göra egna undersökningar. Jag spelade i Londons Symfoniorkester och 1963 började jag turnera med den, så jag hade därför möjlighet att undersöka fall utomlands.

Jag har själv sett flera UFO:n. Första gången var den 1 aug 1963 när jag med min mor, bror och några grannar i Beckenham, London, såg ett mycket starkt ljus på himlen i en timme och 20 minuter.

I kikaren såg man att det var triangelformat. Den officiella förklaringen var att det var en ballong som kom från Tyskland, men jag gjorde förfrågningar efteråt och jag tror inte att det var en ballong, eftersom den var orörig. Det finns ett fotografi i Above Top Secret av föremålet som togs genom ett teleskop från Hertfordshire. Jag sökte upp astronomen som tog fotografiet, och som också är pilot, och han berättade att föremålet hade varit helt orörigt.

Det finns ingen ballong i världen som kan vara det. Jag vet att vissa av dem har små gasmotorer för att kunna manövrera men ingen känd flygfarkost skulle ha kunnat hålla sig stilla så länge. Föremålet var ungefär 120 meter i diameter. Det amerikanska flygvapnet skickade upp jetplan men någon tillfredsställande förklaring gavs aldrig.

Den senast iakttagelsen jag gjorde var mycket frustrerande. Jag brukar alltid ha med mig filmkamera eller kamera med teleobjektiv, men jag hade ingenting med mig vid detta tillfälle. Jag hade varit och handlat och på väg hem såg jag ett starkt ljus på himlen. Det var alldeles molnfritt. Jag visste att det inte var en planet eller en stjärna så jag sprang hem, men när jag kom tillbaka var det borta.

Det var mycket frustrerande. Nästa dag ringde en journalist från Kentish Times och frågade: " Fick Du några rapporter om ett UFO

i går eftermiddag?" Jag sa "Hur så? berätta mer." Det kom fram att ungefär 40 vittnen på en byggnadsplats vid Orpington--sjukhuset hade sett ett platt, triangelföremål sväva och sedan susa iväg och dela upp sig i 4 eller 5 separata föremål, som sedan grupperades igen. Detta hade pågått i över en timme.

Det intressanta med just den här iakttagelsen är att fler säkerhetstjänstemän i flygvapnet 10 dagar senare rapporterade att de sett en farkost som landat utanför de amerikanska flygvapenbaserna Bentwaters och Woodbridge i Suffolk. Beskrivningen påminner mycket om det föremål som jag och många andra såg. Det rörde sig antingen om samma föremål som jag hade sett en skymt av eller ett liknande.

Olika regeringar har gjort försök med att informera allmänheten till en viss grad. På museet för vetenskapliga och ekonomiska insatser i det forna Sovjetunionen finns en monter med information om UFO:n.

Man pratar om mörkläggning, men det verkar som om det i själva verket är mycket få människor i regeringen som har en aning om vad som pågår. De enda som verkligen vet något är ett fåtal personer inom den militära och vetenskapliga säkerhetstjänsten.

Mörkläggningen har ur säkerhetssynpunkt hanterats mycket skickligt, i allafall av amerikanerna. De har varit mycket skickliga på att "avslöja" allt som är bluff. Det verkar nästan aldrig vara en seriös journalist som ställer frågorna. Det är kvällstidningarna som gör stor sensation av det. Det påverkar i sin tur de stora tidningarnas attityd. De vill inte befatta sig med UFO:n, och om de gör det, så sker det alltid i nedlåtande ordalag.

Journalisterna bör vara medvetna om att det sätt som ärendet behandlas på av pressen påverkar regeringens reaktion. Jag vet att det finns folk inom underrättelsetjänsten och inom andra myndigheter som skulle vara mycket mera tillmötesgående om de inte varit så rädda för att göras till åtlöje i pressen.

Jag hoppas att informationen i mina böcker når en bred publik. Politiker har ingen press på sig att taa itu med detta. De tänker inte sticka ut hakan om det inte är väldigt många som kräver att få veta vad som är i görningen. Och en dag kanske det inträffar.

Ur Jane Goldman "Oförklarliga fenomen".

Vetenskapen borde göra en seriös granskning av de ufoarkiv som nu öppnas, anser ufoexperten Clas Svahn, 50:

I veckan öppnade det danska flygvapnet sitt ufoarkiv för allmänheten och därmed kan vem som helst ladda ned de 329 sidorna med rapporter via flygvapnets hemsida. Danmark sällar sig därmed till länder som Storbritannien, Spanien, Frankrike, Brasilien och USA som lättat på hemlighållandet av rapporter om oidentifierade flygande föremål. I Sverige är detta gjort sedan länge även om materialet inte finns utlagt på nätet utan de tusentals rapporterna måste läsas på Krigsarkivet eller på Försvarets forskningsinstitut. På Arkivet för UFO-forskning i Norrköping finns dessutom världens största samling ufomaterial med bilder och rapporter – en guldgruva med information om ett av vår tids mest spännande fenomen.

I det enorma material som under de senaste tio åren har blivit tillgängligt för allmänheten finns tusentals tämligen ointressanta rapporter om iakttagelser av ljussken på himlen. Men där finns också berättelser från piloter som jagat okända föremål, radarekon som aldrig kunnat identifieras och observationer av föremål i fullt dagsljus och på relativt nära håll gjorda av flera observatörer.

Bland denna enorma mängd rapporter finns rader av frågetecken som bara väntar på att rätas ut. Här finns iakttagelser av något som kan vara hittills okända naturfenomen, observationer av föremål som till synes trotsar våra jordiska lagar.

När jag för en tid sedan talade med en känd svensk åskforskare om klotblixtar, detta märkliga fenomen som ännu inte fått sin vetenskapliga förklaring, så frågade jag honom varför det inte förekom någon forskning om dessa fenomen i Sverige. Hans svar blev att det inte var så lätt att få anslag till att forska om något som man inte ens visste om det fanns.

Trots hundratals, säkert tusentals, vittnesuppgifter bara här i Sverige, så finns det ännu inget sätt att skapa en klotblxt som liknar dem i naturen i ett laboratorium.

Det är här som utmaningen ligger. Att forska kring frågor som inte på förhand har ett givet svar. Att våga undersöka det som ingen tidigare undersökt.

Ufofrågan är en tvärvetenskaplig utmaning, här möts fysik och folklöre,

■ Danmark och Storbritannien öppnar nu sina hemliga ufoarkiv – de svenska ufouppgifterna är redan offentliga hos Krigsarkivet eller på Försvarets forskningsinstitut.

■ "Bland denna enorma mängd rapporter finns rader av frågetecken som bara väntar på att rätas ut", skriver Clas Svahn, ordförande i Ufo-Sverige och

journalist på Dagens Nyheter.

■ "Våga forska kring frågor som inte på förhand har ett givet svar. Undersök det som ingen tidigare har undersökt."

Hittills är det religionsforskarna som har ägnat frågan något större intresse medan naturvetarna lämnat den åt sitt öde.

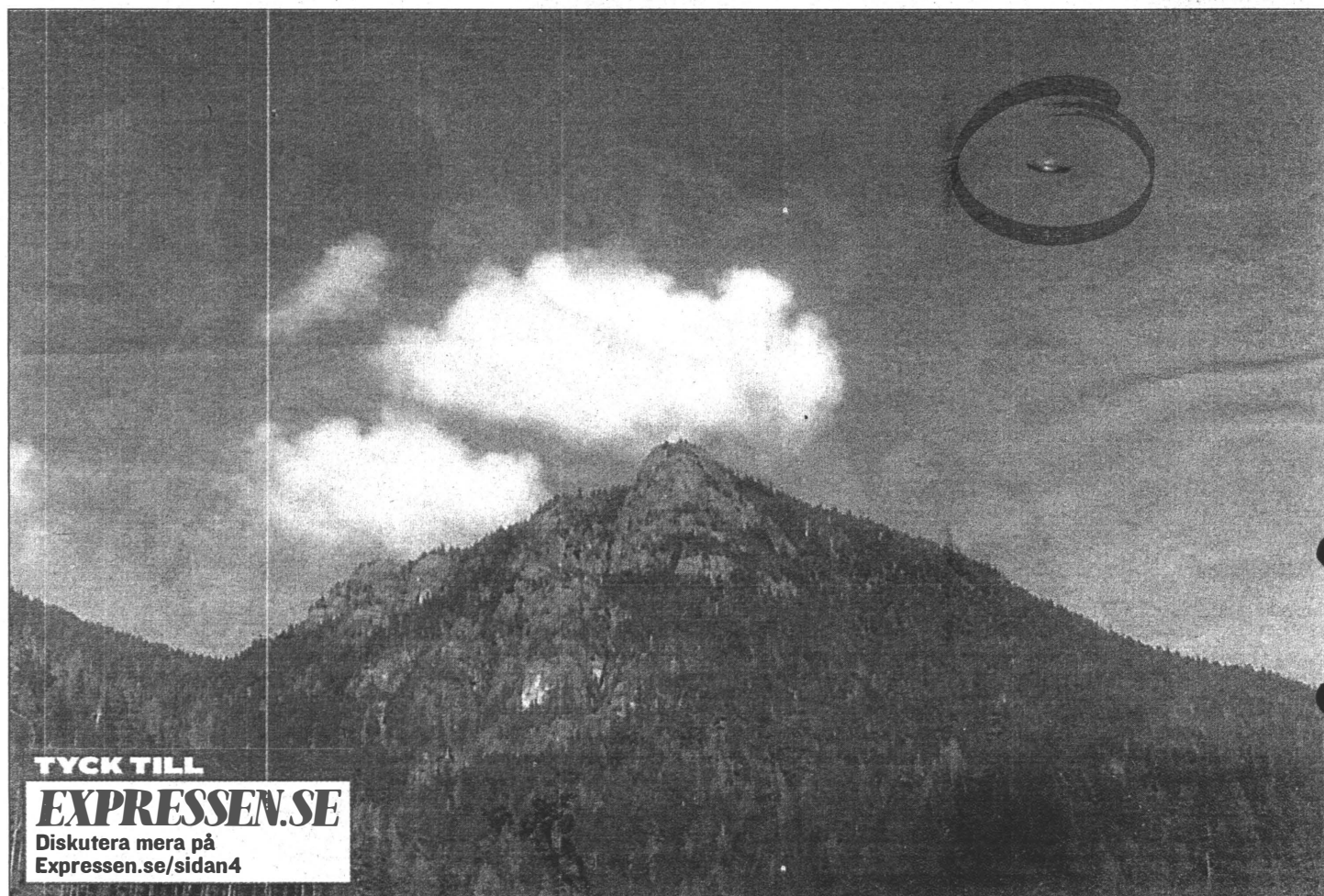
Ufo som fenomen har fått ett oförtjänt dåligt rykte, inte minst beroende på de ufointresserade själva. Många tenderar att tro på sud-diga YouTube-filmer och dåligt undersökta bilder. Internet översvämmas av information och des-information, inte från myndigheter och militär, som de ufointresserade ofta anklagar för

just det, utan från enskilda individer som på så vis drar ett löjes skimmer över frågan.

Mitt i allt detta glöms de verkligt intressanta fallen bort. Ibland för att de helt enkelt aldrig har rapporterats.

För några år sedan talade jag med en svensk forskare om detta fenomen som under

"Men om vi aldrig ställer frågorna kommer händelserna, som i dag göms i arkiven, aldrig att ge oss den kunskap som de lockar oss med."

TYCK TILL

EXPRESSEN.SE

Diskutera mera på
Expressen.se/sidan4

OIDENTIFIERAT OBJEKT. Trots att bilden togs redan 8 oktober 1981, nära Kelsey Beach på Vancouver Island i västra Kanada, har inga experter kunna förklara föremålet. Forskarna borde gå till botten med de ufomysterier som nu offentliggörs, anser Clas Svahn.

Foto: HANNAH MCROBERTS/UFO-SVERIGES BILDARKIV

en övning över sydöstra Sverige skickades ut för att identifiera ett okänt eko som närmade sig den svenska kusten. Ekot syntes på markradar och en radarjaktledare styrde in Drakenpiloten mot målet.

Efter en stund kunde piloten själv se det okända föremålet på sin radar och gick med hög hastighet mot det. Då hängde det stilla i luften på 1 000 meters höjd över svenskt territorialvatten. Men när han närmade sig steg föremålet plötsligt och trots att han pressade sitt flygplan till det yttersta blev han ifrånåkt.

I stället för att rapportera det som hänt svarade han markkontrollen att föremålet inte hade funnits där när han kom fram. Så stark var hans rädsla för att bli ifrågasatt som pilot. Att se det som inte fick finnas, ett ufo, kunde ha äventyrat hans fortsatta karriär, resonerade han.

Händelsen, som inträffade på 70-talet, har alltså aldrig undersökts och nu i efterhand är det omöjligt att göra

något. Men i arkiven finns flera andra rapporter som bara väntar på att undersökas. Två personer såg en metallisk farkost landa, och sjunka, i en Norrlands-sjö. Ett gift par såg tre varelser i sitt eget sovrum i Västra Götaland. En värnpliktig i Mellansverige såg ett föremål skicka ut en ljusstråle som slog ut den bandvagn han befann sig i.

Svaren kommer med all sannolikhet att bli olika. Varje fall är unikt. Men om vi aldrig ställer frågorna kommer händelserna, som i dag göms i arkiven, aldrig att ge oss den kunskap som de lockar oss med. Kanske kan vi på det sättet göra det okända känt.

CLAS SVAHN

Clas Svahn är ordförande i Ufo-Sverige, en vetenskapsinriktad UFO-organisation. Läs mer på ufo.se.

BÄTTRE SENT ÄN ALDRIG

- Jag börjar bli glömsk. Jag satt uppe halva natten i går utan att komma ihåg vad det var jag skulle göra.
- Kom du på det sen då?
- Ja, jag hade tänkt gå och lägga mig tidigt för en gångs skull!

UFON

TV-serien Arthur C. Clarkes "Fantastiska värld" blev med tiden så känd att man 1990 sattes upp en minnesplatta över ett av de mest uppmärksammade avsnitten. Den placerades på en sten i Dechmont Woods i närheten av Livingston i West Lothian i Skottland.

Så här löd inskriptionen: Detta är platsen det talas om i Arthur C. Clarkes fantastiska värld, platsen där ett möte ägde rum mellan en skogsarbetare och vad som föreföll honom vara ett så kallat UFO, ett oidentifierat flygande föremål.

Mötet i Livingston ägde rum den 9 nov 1979. Skogsarbetaren Bob Tayler berättade för oss att han var på väg längs en stig i Dechmont Woods, när han efter att ha passerat en kurva plötsligt fann sig stå inför ett till synes icke--jordiskt föremål.

Det var en enorm sak med en stor rund kupol, mörkt grå till färgen, och den hade en bred list runt om. Ut från listen såg jag att det stack ut armar med vad som såg ut som knivblad på. När jag stod där, kom det ut två klot. Jag tror de var omkring en meter i diameter, med cirka 6 metallspetsar på. De rullade på spetsarna och kom ända fram till mig. Jag minns att jag kände ett ryck, och en kraftig lukt, en sorts kvävande lukt.

Bob Taylor vacklade hem till sin fru som senare berättade vilket förfärligt tillstånd han befann sig i då han dök upp: Han såg helt chockad ut och verkade urlakad. Han var alldeles blek och ansiktet var smutsigt och han hade ett rött ärr. Kläderna var också smutsiga, och han sa att byxorna rivits sönder.

Polisen tillkallades. Deras utredning påvisade underliga spår i i marken på den plats där händelsen inträffat. Marken var också full av hål, en knapp decimeter breda.

Den förbryllade Bob Taylor sa till oss: "Jag är rätt säker på att jag den dagen såg ett rymdskepp". Kriminalinspektör McDonald vid den lokala polismyndigheten tillade:

Vi måste godta Mr Taylors berättelse. Han är en väl ansedd medlem av vårt samhälle, en man med stor integritet som knappast skulle hitta på en sådan här historia.

I samma TV-program visades den klassiska, för att inte säga den ursprungliga, flygande tefat-historien. Den 24 juni 1947 lyfte Kenneth

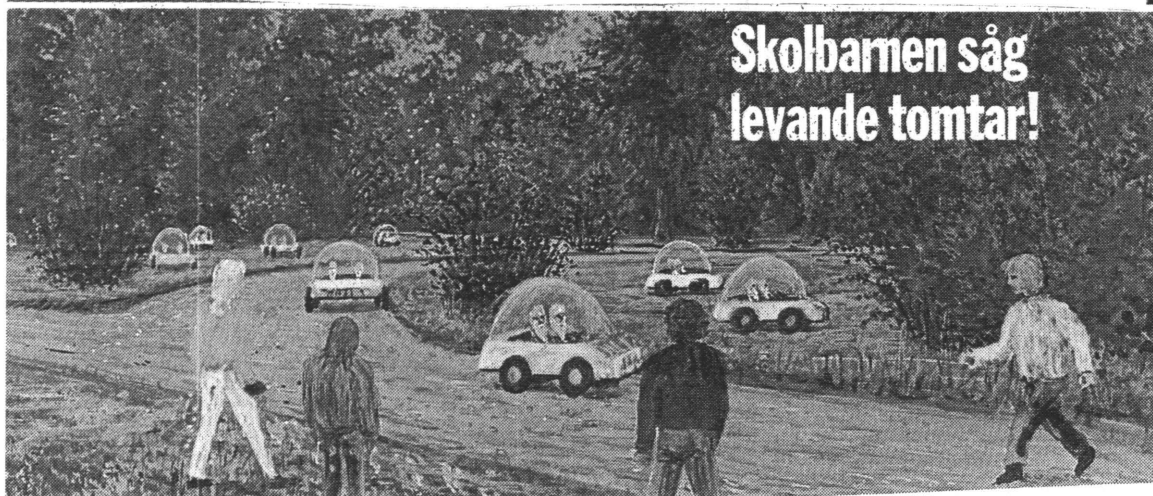
Arnold från ett flygfält i Chehalis i Washington State i USA och styrde mot Kaskadbergen för att söka efter ett havererat militärplan. Medan han flög utmed sluttningarna på Mount Rainier, bergstoppen där det saknade planet förmodades ligga, hände något som förändrade hans liv. Det utlöste också en envig övertygelse bland människor att främmande varelser från yttre rymden kan besöka jorden.

Det kom en jättestark ljusblint genom luften och lyste upp hela planet. Just då, under bråkdelen av en sekund, trodde jag förstås att det var ett P 51 jaktplan som dykt ovanför nosen på mej och att det var solens reflexer på jaktplanets blanka vingar som orsakat det hela. Men innan jag samlat mig riktigt tittade jag långt bort mot norr, och då såg jag var blixten kommit ifrån. Det var en formering av mycket märkliga flygplan, och de närmade sig snabbt Mount Rainier. Jag kunde se bakändan på planen, åtminstone delvis, och det andra planet från slutet var liksom halvmånformigt och hade ett hål i mitten. Det gick runt i huvudet på mig förstås, och jag tänkte att det där var det konstigaste plan jag någonsin sett.

Enligt Arnolds beräkningar flög planen med en hastighet av 3200 km/h, nästan 3 gånger fortare än något av människor tillverkat flygplan kunde 1947. Senare beskrev Arnold för journalisterna hur planen flög. Han sa att de förflyttade sig "som ett tefat om man låter det hoppa på vattnet". Den dagen myntades begreppet "Flygande Tefat." Sedan Arnolds dagar har "sanna" rapporter av möten med UFO:n varit den ständiga räddningsplankan när tidningarna haft rötmanad. År 1989 skrev t.ex. en Londontidning helt lakoniskt så här:

USA-FLYGARE HÅLLER RÅDSLÄG MED RYMDVARELSER.

Amerikanska flygare står i kontakt med rymdvarelser. De har redan utbytt "grundläggande information" vid ett möte i öknen. En topphemlig amerikansk regeringsrapport har avslöjat att flygvapnet genomfört testflygningar med ett beslagtaget ufo.

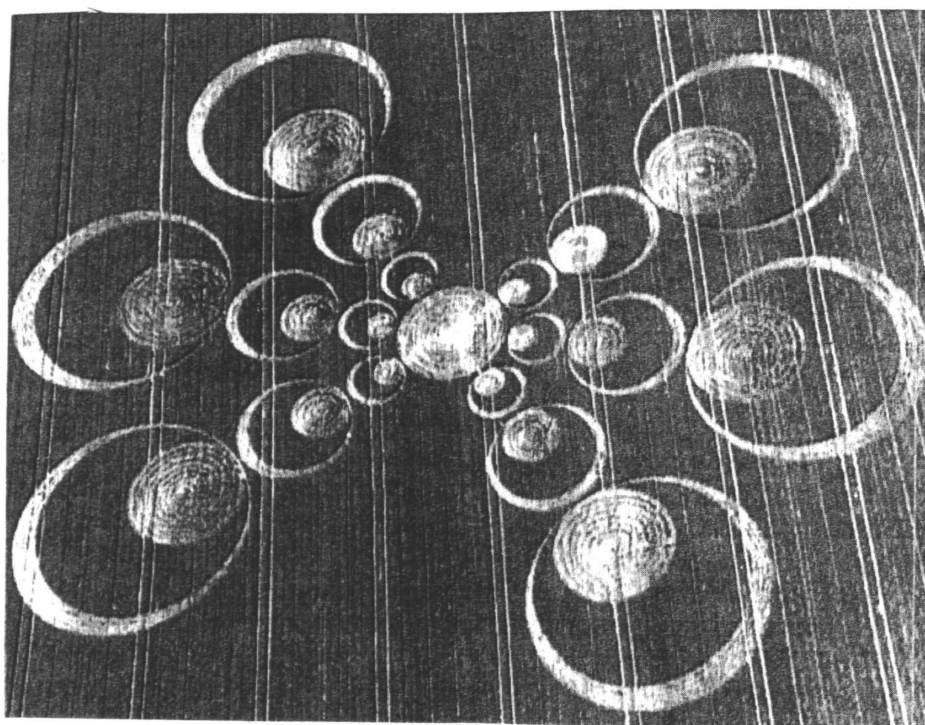
Vid de japanska parlamentsvalen 1987 fick "Ufopartiet " över 60.000 röster. "Ufopartiet " hade som politiskt mål att förbereda befolkningen för ankomsten av utomjordiska varelser.

Samma år meddelade den officiella nyhetsbyrån Tass i dåvarande Sovjetunionen att landet hade invaderats av en grupp högresta varelser, minst 3,5 meter långa , med små huvuden. De personer som påstod sig ha sett dessa varelser komma ut ur sitt rymdskepp -- vilket närmast liknade ett kullager - uppgavs ha blivit "överväldigade av en skräck som varade i flera dagar."

Ufo-entusiasterna tror, med varierande grad av intensitet, på en enda teori: Att varelser från yttre rymden ständigt landar på jorden eller cirkulerar runt den. Inga säkra belägg för att det skulle existera liv på andra planeter, och ännu mindre för att de varelserna i så fall skulle försöka kontakta oss, har dock någonsin kunnat påvisas.

Astronomerna betvivlar emellertid att jorden är ensam om att hysa intelligenta livsformer. En forskare vid NASA har sagt: Den grundläggande hypotesen är att liv finns över hela universum, och att det finns många exempel på att utomjordiskt liv har utvecklats till teknologiskt avancerade samhällen. De bakomliggande vetenskapliga argumenten baseras på våra beständigt förbättrade kunskaper om astronomi och astrofysik, särskilt om hur stjärnor bildas, samt om planeterna och den kemiska och biologiska evolutionen. Om det på endast en av miljoner solliknande stjärnor i vår galax finns varelser med kognitiv intelligens, så finns det 100.000 civilisationer bara i Vintergatan.

UR BOKEN "MYSTIK" AV ARTHUR C. CLARKE

Om nu kontakter med rymdvarelser är något som vi bara kan drömma om att få i framtiden--kan man ändå identifiera de underliga flygande föremål som så många människor, ofta kloka och förståndiga personer, påstår sig ha sett?

En av de mest omskrivna UFO-iakttagelserna på senare år inträffade 1989, medan ett Brittiskt passagerarflygplan passerade över ön Sardinien i Medelhavet. En av orsakerna till den uppmärksamhet händelsen fick i brittiska massmedia var att flygresan var gratis för journalister och vissa celebra gäster för att fira invigningen av flygbolagets nya jetplan.

Kaptenen var den förste som skymtade något underligt på himlen. Han gjorde passagerarna uppmärksamma på det, och en radioreporter berättade: "Himlen lystes upp av ett skimrande ljus. Det var som på disco. Det var mycket vackert, nästan romantiskt." Strax efteråt gick planet ner för landning.

Senare konstaterades att det mystiska ljusfenomenet varit ett norrsken, aurora borealis, som är en relativt vanlig atmosfärisk företeelse, om än obekant för de flesta människor.

Kombinationen av luftturbulens och norrsken hade fått effekten att många trodde att de nästan kolliderat med ett UFO.

Något som ligger bakom många UFO-rapporter är det faktum att ljuset ofta lurar det mänskliga ögat, särskilt om det iakttagna föremålet befinner sig långt borta.

Lee Hansen, amerikansk filmfotograf, förevigade en gång ett mystiskt föremål ovanför Catalina Island i Californien.

Den filmsekvensen skulle senare bli mycket berömd som " UFO-film". På den klarblåa himlen fick Hansen syn på ett märkligt flygande föremål. "Det verkade silverfärgat med en skugga under som var nästa metallisk," sa han, "och det förflyttade sig med en hastighet av --låt oss säga--- 180 km /h, ungefär, och föreföll vara cirka 20 meter brett".

Åskådarna tyckte filmen var fantastisk, men de avancerade analysmetoderna som utvecklats vid NASA:s Jet Propulsion Laboratories i Pasadena i Californien kunde snart avslöja sanningen. Bob Nathan, specialist på datorförstärkta fotografier, meddelade sin dom efter att ha undersökt filmen ruta för ruta: Catalinaufot var i själva verket ett litet trafikflygplan.

Vi lyssnar efter röster ute på rymdens oceaner, precis som vi en gång seglade på de stora haven utan att veta vilka länder eller vilka folk som väntade oss. Människan lämnar nu barndomen och bereder sig på att ta plats i de galaktiska civilisationernas gemenskap.

Ur "Mystik" av Arthur C Clarke.

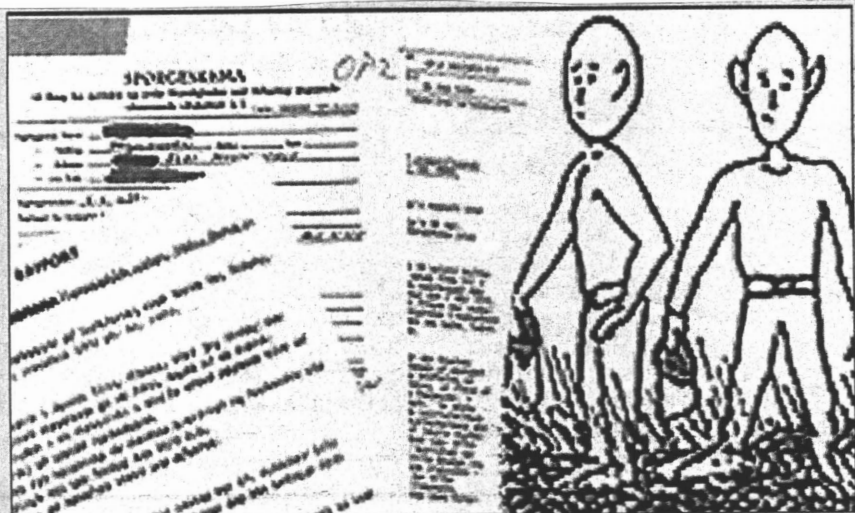
Särskilt nattetid blir flygplan ständigt tagna för UFO:n. Detsamma gäller planeten Venus. De glödande vrakdelarna efter satelliter som åter går in i atmosfären har också lurat många människor. En stor meteorit som snuddade vid jordens atmosfär och som iakttogs och fotograferades när den passerade över Teton Mountauns 1972 orsakade även den en ny UFO-feber. Till och med de bländande ljusen från den Japanska fiskeflottan i Stilla Havet har gett upphov till spekulationer, och bedrägerier har det funnits gott om. År 1989 kom en affärsman i Aberdeen i Skottland med en bekännelse --- efter 25 års tystnad.

Han berättade att den mycket uppmärksammade närkontakten mellan 2 par i staden och ett "Flygande Tefat" på stadens strandpromenad inte alls varit vad de förfärade åskådarna trott. Han hade bara demonstrerat en ovanlig roterande flygdrake för sina barn.

En före detta chef vid Harvard College Observatory i USA, Donald H. Menzel, hävdade att även Kenneth Arnolds iakttagelser var ett fall av missförstånd och synvilla. En dag 1972 befann sig Menzel ombord på en DC 9:a under inflygning till Schipols flygplats i Nederländerna, när han lade märke till tre "lysande flygplan, som tycktes flyga i formering". "Jag påminde mig plötsligt Arnolds iakttagelse," skrev han senare. Han tittade därför ut genom fönstret igen: "till min förvåning krympte de lysande ufona och förvandlades till små regndroppar som långsamt gled fram längs den svängda ytan på utsidan av fönstret. Kraften i jetströmmen fick varje droppe att se ut ungefär som en pytteliten hästsko. Dropparna fångade också upp ljus från himlen och såg då precis ut som flygplan med bakåtsvepta vingar som flög i formering."

Trots ett halvt sekels dumheter och falsarier när det gäller UFO:n så har forskarna inte förlorat tron på att vi en dag, kanske ganska snart, ändå ska lyckas få kontakt med invånarna i en annan värld någonstans i rymden. Däremot är det inte många som tror att det första tecknet på främmande liv ska komma via ett rymdskepp som landar på jorden. Den senaste stora genomsökningen av universum i jakten på signaler från intelligenta livsformer påbörjades 1992. Då programmerade man de största teleskop som någonsin funnits till att upptäcka även de allra svagaste radiovågor som skulle kunna härröra från en eventuell främmande civilisation. Vetenskapsmän brukar inte vara romantiker, men en av dem har förklarat sitt sökande efter sanningen så här:

TROR DU PÅ DET HÄR

Runda lysande luftfarkoster, trekantiga flygande föremål, ja till och med ett möte med rymdvarelser på Fyn. Allt detta och lite till går nu att läsa om i det danska flygvapnets tidigare hemliga UFO-arkiv. Diskussionerna om det finns liv där ute eller tog snabbt fart mellan Expressens läsare. Foto: DANSKA FÖRSVARET

Tror du det finns liv på andra planeter?

Nej
12%
Ja
88%

” Det finns nog inte liv på andra planeter, kanske i form av bakterier eller någonting, men utvecklat som människa jag skulle inte tro.

Shqiponjae Ballkanit

” Man måste nog ifrågasätta människor som sett UFO:n. Kanske de fått i sig något gift som orsakat synvillan. Det finns mycket som kan hända i en människo-hjärna.

Lizzuli

” Alla som tror på UFO borde inte ha svårt att tro på bibeln som ju egentligen pratar i de termerna men använder ett annat språk.

diverse

” Jag är övertygad om att det finns andra liv som är långt mer utvecklade än vad vi är, men vi har kanske svårt att inse hur små vi verkligen är här på jorden.

christinas tyck o tänk

Bot mot hicka

En man kommer in på apoteket:
– Vet ni möjligtvis hur man botar hicka? frågar han.

Då böjer sig plötsligt apotekaren fram och slår till mannen och säger sedan:

– Ni får ursäkta att jag slog till er, men det är det enda sättet att bota hicka!

– Jaha, säger mannen omtumlad. Men det är min fru som har hicka!

Tomt område föder många stjärnor

ASTRONOMI Nya observationer har visat att det i ett område där det inte borde finnas stjärnor överhuvudtaget faktiskt kryllar av unga stjärnor. De ligger i det yttersta av armarna runt galaxen M83, 15 miljoner ljusår från jorden. Ett så avlägset område är nästan tomt på stoft, och stjärnor borde inte kunna bildas där.

En ny teknik som kombinerar radioobservationer och ultraviolettdata har emellertid avslöjat att det likväl finns massor av byggmaterial i området. Tekniken kan spåra upp väteatomer och har just konstaterat stora väteförekomster vid stjärnorna. Astronomerna menar att stjärnorna kanske har bildats på samma sätt som universums första stjärnor. Då fanns det inte heller stoft och tyngre ämnen för att skapa stjärnor.

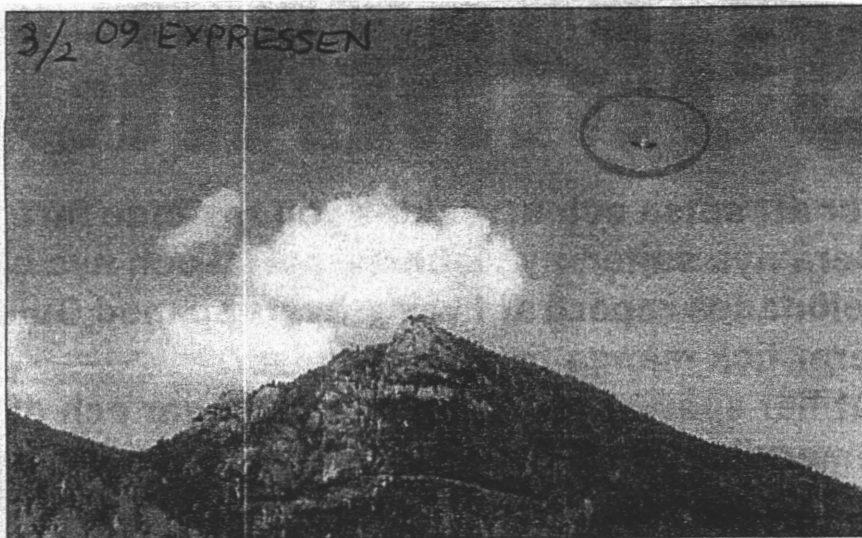
Babystjärna blåser jätdebubblor

ASTRONOMI NASA:s rymdteleskop Spitzer har tagit unika bilder av en nyfödd babystjärna, som blåser två gigantiska gasbubblor i rymden. Bubbllorna uppstod, då stjärnan sände ut två kraftiga strålar av gas, som kolliderade med det kosmiska moln av stoft och gas som omger stjärnan.

Enligt astronomerna kan bubbllorna markera slutet på den process då babystjärnan, som heter HH 46/47, drar omgivande

stoft och gas till sig – material som senare används till att bilda planeter. De båda molnen, som på bilden ses som blågröna bubblor, sändes ut med en hastighet av 200–300 kilometer i sekunden, och kollisionen mellan gasstrålarna och det omgivande stoftet förorsakade kraftig infraröd strålning. Spitzer-teleskopet är byggt för att observera denna typ av strålning och är därför särskilt lämpligt för att hålla uppsikt över babystjärnor.

3/2 09 EXPRESSEN

Danmark och Storbritannien öppnar nu sina hemliga ufoarkiv – de svenska ufouppgifterna är redan offentliga hos Krigsarkivet eller på Försvarets forskningsinstitut. "Bland denna enorma mängd rapporter finns rader av frågetecken som bara väntar på att rätas ut", skriver Clas Svahn, ordförande i Ufo-Sverige. Expressens läsare diskuterar huruvida det finns eller inte finns liv på annat ställe än jorden.

Foto: HANNAH MCROBERTS/UFO-SVERIGES BILDARKIV

Tror du att utomjordingar existerar?

” Är det inte konstigt att ett utomjordiskt intelligent liv skulle göra sig besväret att åka en jåkla massa ljusår, för att visa sig för ett väldigt fåtal personer, och sedan dra hem igen?

Grytan

” Jag tror det finns liv på andra planeter – däremot är jag mycket tveksam till om de kan (eller ens vill!) ta sig hit.

Svensk Kiwi

” Jag tycker synd om människor som hör och ser oförklarliga saker vi andra inte gör. Bara de i tid hamnar rätt i världen kommer de flesta att få hjälp.

Pastor Jämmerdal

” Människan tror på gudar som ingen har sett. Är människans natur att tro på det övernaturliga, kemiska reaktioner i hjärnan skapar syner som i verkligheten inte finns.

unkas

TVå bekanta råkäs:

-Jaha jag har hört att du ska på semester till Afrika? Men där är det ju 40

grader i skuggan!

-Ja, men vem har sagt att jag ska vara i skuggan?

Har du sett något oförklarligt på himlen?

Ja, och jag tror på liv i rymden.

(42.6 %)

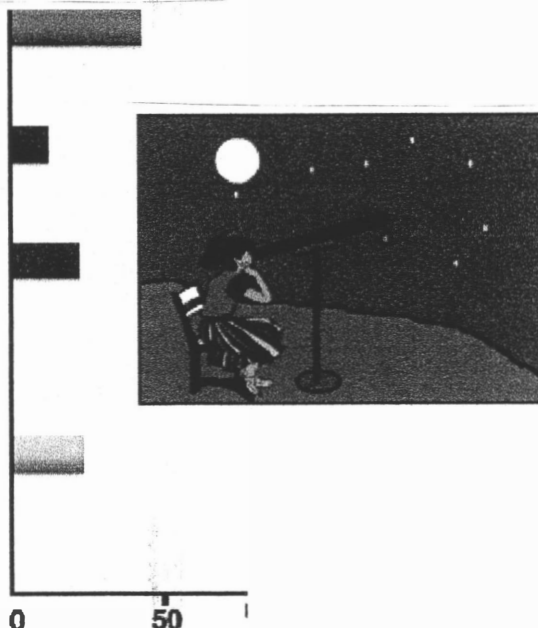
Nej, och jag tror inte på liv i rymden. (12.3 %)

Ja, men jag tror det fanns en naturlig förklarling.

(22.2 %)

Nej, men jag hoppas se ett UFO snart.

(23.0 %)

FÖREMÅL SYNTES ATT GÅ IN I ANDRA FÖREMÅL I FRANKRIKE.

Marseille-Paul Harmans skriver från Nederländerna.

År 1974, var jag en sjöman ombord på en 70.000 tons oljetanker "Diloma" ägt av Shell-tankers. Vi var ställda i torrdocka i Marseille -Frankrike.

Omkring 17 okt 1974 var 8 besättningsmedlemmar på akter däck väntande på vatten att fylla torrdockan.

Det var omkring 1:30 på eftermiddagen, himlen var klar och blå och ett skinande ljus svävade över staden. Det flög på 150-meters höjd och en eller två km från torrdockan.

Ljuset var skinande som en stjärna och hade en diameter som 1/4 av fullmånen. Vi hörde inget ljud från det främmande ljuset så det var troligen inte en helikopter, den kan lätt höras på det avståndet. Vår sjöofficer var ganska säker på att ljuset varken var en stjärna eller en planet.

Efter 30 minuter var ljuset fortfarande på samma ställe och vi såg ett mindre ljus som rörde sig sakta ut från staden i riktning mot det stora ljuset.

Då närmade sig det stora ljuset, saktade det mindre ljuset farten och mycket sakta gick in i det stora ljuset

Vi var alla chockade. Fem minuter senare flög ljuset otroligt fort rakt upp och försvann spårlöst.

Jag var en 17 år gammal pojke och jag visste ingenting om UFO:s.

Efter min observation började jag läsa mängder av UFO-böcker och jag började faktiskt tro.

Läs mer om min observation på [http:// www.ufowijzer. nl](http://www.ufowijzer.nl)".

Tack till Paul Harmans Nederländerna.

RULLANDE FÖREMÅL RAPPORTERAT I KENTUCKY.

Lousville- Vittnet rapporterade ett främmande föremål som sakta rörde sig över hans huvud och som sedan rullade över flera gånger och rörde sig bort i olika riktningar den 11 maj 2003. Kl 8:55 på eftermiddagen i skymningen, farkosten såg ut att ha mörk färg.

Observatören uppgav: " Det var format som ett gult fodral och såg ut som det hade någonting som liknade vingar på båda sidorna i fronten och bakdelen.

Jag såg inget ljus på farkosten och det rörde sig sakta rakt över mitt huvud.

Det var mycket moln och farkosten verkade att vara just under molntäcket.

Det flög rakt över mitt huvud, rullade över flera gånger och växlade riktning.

Jag skrek till min fru att komma och titta på det, men under tiden hon gick ut på marken var allt en svart prick i horisonten.

"Jag har aldrig sett något liknande förut. Det kan tänkas ha varit en stor ballong som används i parader och som fångats av vinden, men jag vet inte"

Tack till Peter Davenport Ur UFO Journal 2003.

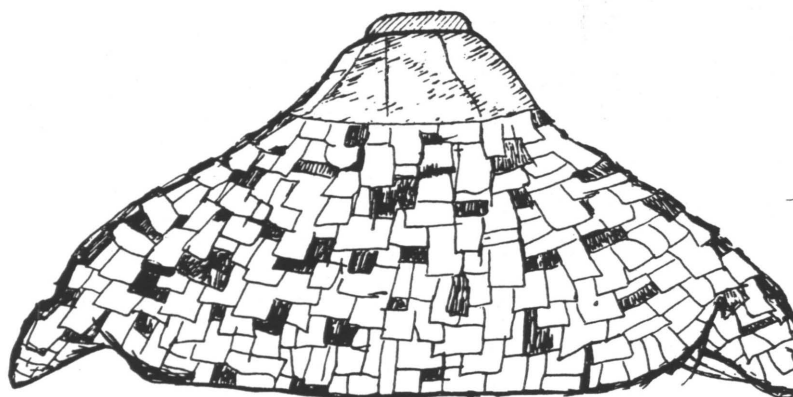
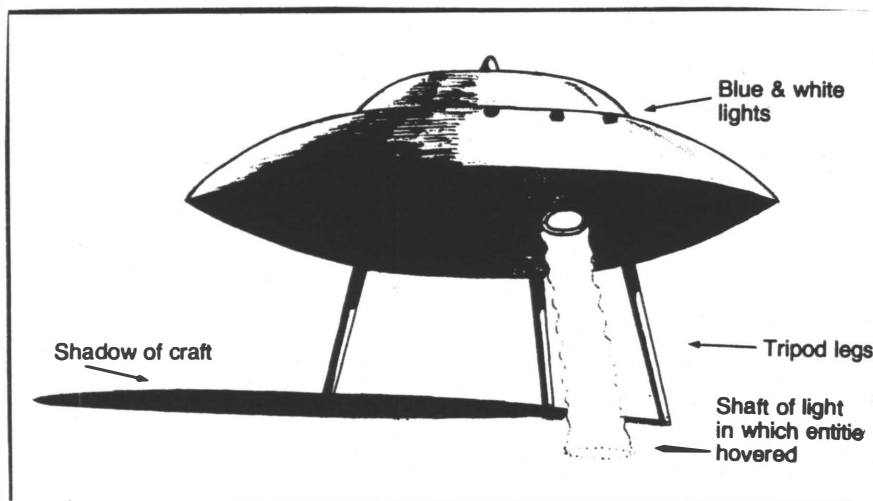
KLASSISKT TRIANGELFALL RAPPORTERAT I GEORGIA

Statlig direktör, Mufon Georgia (Mufonga) Doktor Joye Pugh Mufon konsulent boende i Douglas Georgia ,kontaktade mej och beskrev följande händelse det hon och hennes man upplevt lördagen den 8 juni - 2002 kl halv 11 på kvällen..

Hon var åkande på Highway nära ocilla omkring 4 mil utanför Tifton Ga Highwayen sträcker sig vanligen nord-ost. Telefonen ringde och en kvinnlig röst bad om ursäkt att hon ringt fel nummer.

Doktor Pugh tyckte det var ovanligt då de aldrig hänt förut. Kort därefter noterade hon några specifika ljus straxt ovanför träden till vänster om sig.

Himlen var mulen men glödde av stadsljus från Tifton lysten upp denna del av molntäcket. Pugh betraktade dessa ljus noggrant därför att det var ovanligt att det var så lågt. Rörelsen på de annalkande som närmade sig och hon observerade ett flygplan format liksom en långsträckt triangel.

RITAD AV FLYGAREN LARRY WARREN

BORTFÖRANDE

Ett bortförande från en bil börjar vanligtvis med en UFO-observation och bortförandet börjar.

Även om människor hör meningen i sitt minne och inte kan relatera bara meningar av kommunikationer.

De främmande förde dem bort in till huvudrummet för undersökning

Ehuru oorienterad kan hon fortfarande observera vad som hände.

Hon ser skrämmd ut. "De små" vilka är upptagna med sina uppgifter gjorde tillsynes dessa med artighet till henne.

Men andra "Främmande" väntade på henne. Dessa är små--- omkring---1 meter till 1,20 långa. Dessa "små" är vanligtvis grå, gulbruna och vita eller färglösa.

De är skalliga, lökformat kranium. Deras väldiga ögon är svarta utan pupil eller hornhinna. De andra har ingen näsa, eller så obetydlig att den är knappt märkbar och en smal springa till mun som inte rörde sig. De har inga öron och deras kroppar är mycket tunna. De bär inga kläder, ingenting som synes format på kroppen.

Undersökningsrummet är litet och runt. Det innehåller en kraftig hylla eller gångväg runt som ser ut som en mur.

Apparaturer och maskiner finns i rummet ofta monterade på väggar och i tak. Ljuset i rummet är diffust, det kan variera från skarpt till skumt, men källan till ljuset kan inte ses. Hela rummet liknar ett operationsrum på ett sjukhus.

Det är tjänligt och funktionellt, det är nätt fint och rent. Den dominerande färgen är metallisk--väggar och tak vita eller grå.

Speciellt i rummet är bordet så man får ligga på golvet tills vidare sedan går hon upp på bordet och lägger sig ned. Karen Morgan var eskorterad till detta bord 1981.

De tog mig runt hörnet. Jag hatade detta rum. Och borden jag såg bara 4 bord, men jag tror att det fanns fler. Detta rum verkade mer ett operationsrum, mer än de andra rummen.

Jag försöker så gott det lönar sig att lägga märke till det väsentligaste. Jag kan se mer hyllor. Det är en hylla runt rummet med instrument och material. Detta rum är mer koncentrerat. Jag tror att de går till det psykiska igen. Och de tar av mig kläderna. Jag bär en röd skjorta och de tar av den. Jag har för vana att inte lägga armarna över huvudet, De drog upp mina armar. Jag har alltid haft det intrycket att de säger skynda på eller något liknande. Jag kommer ihåg att de öppnade min blus. Jag kommer ihåg allt.

Hon noterade vidare att där fanns ett vitt ljus på vardera hörnet och ett rött ljus i centrum av botten. Hon var nära nog att genom molnen klart kunna se den mörka triangelformade skapelsen. Trafiken och vägförhållandet hindrade henne från att svänga in till kanten just där, så hon körde en kort bit och svängde in till ett vattentornsområde.

När hon snabbt tittade bakåt, såg hon ljusen sakta röra sig tvärs över vägen. Hon svängde runt och körde tillbaka för att få en närmare titt, men kunde inte lokalisera ljusen och triangeln igen.

Hon åkte tillbaka mot Tifton och svängde av in på en annan väg i sitt sökande. Sen mötte hon ytterligare två, men dunkla farkoster eller föremål med ljus framför.

Hon försökte att se dess form men de var mot det glödande molntäcket och mittemot en mörk himmel. Pugh rullade ner bilfönstret och kunde höra ljudet av vrålade jetmotorer synbarligen kommande från ljusfarkosten, så det verkade att flyga iväg mycket sakta. Dessa ljus gick tillbaka till området där de först observerats, och då Dr Pugh passerade trafiken och svängde runt och återtog sitt sökande igen och återvände till vattentornsområdet.

Än en gång observerade hon ljusen svävande över ett hus i närheten. Strålkastarna från den passerande trafiken förblindade henne tillfälligt och förhindrade henne från fortsatt observation i någon form. Ljusen korsade då vägen igen och försvann så hon fortsatte i avsikt att komma närmare.

Detta, enligt min åsikt, är ett klassigt triangelmöte, till och med mer sällsynt än vad Dr Pugh beskrev som en otydlig sakta rörande farkost med ljus, åtföljande av ljud liknande rytande jetmotorer. Efter Mufon, Mufonga och ISUR:s undersökning av triangelföremål har man utrett om Jetplan, helikopter eller andra flygplan fanns i närheten av triangelföremålet före, under eller efteråt.

Ett mycket störande fall kommer omedelbart till minnes--- John Schuessler's undersökning av Cash-Landrum UFO-händelsen den 29 dec 1980.

Detta fall, som är beskrivet i John:s bok, involverar helikoptrar med ett extremt vrålade ljud, såväl som högt vinande och genomträngande pipande ljud, högt nog för öronskada. Medan ingen flamma var omnämnd i Dr Pugh:s fall, verkade hon säker om det vrålade jetplansliknande ljudet.

Platsen för denna händelse var inte i ett stort tätortsområde där bilars signalhorn, tågens, nödläges sirener och offentlig tätorts bakgrundsljud gott och väl skulle kunna överrösta andra specifika ljud.